

573**USTAWA**

z dnia 19 lutego 2004 r.

o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec dotyczącego zmian i uzupełnień Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Federalną Niemiec w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Warszawie dnia 10 listopada 1989 r., sporządzonego w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec dotyczącego zmian i uzupełnień Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Federalną Niemiec w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Warszawie dnia

10 listopada 1989 r., sporządzonego w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

574**USTAWA**

z dnia 19 lutego 2004 r.

o rybołówstwie

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zakres zadań, właściwość organów oraz tryb postępowania w sprawach:

- 1) nadawania uprawnień do wykonywania rybołówstwa;
- 2) racjonalnego wykonywania rybołówstwa, w tym ochrony żywych zasobów morza;
- 3) kontroli i nadzoru nad:
 - a) wykonywaniem rybołówstwa,
 - b) obrotem produktami rybołówstwa.

2. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) właścicieli statków rybackich o polskiej przynależności i armatorów wykonujących rybołówstwo morskie tymi statkami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej oraz poza granicami polskich obszarów morskich;
- 2) armatorów:
 - a) wykonujących rybołówstwo morskie statkami rybackimi o obcej przynależności w polskich obszarach morskich,

b) prowadzących skup lub przetwórstwo organizmów morskich w polskich obszarach morskich;

- 3) osób fizycznych, osób prawnych albo jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które prowadzą połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, szkoleniowych albo sportowo-rekreacyjnych, dokonują zarybiania, prowadzą chów lub hodowlę ryb i innych organizmów morskich;
- 4) przedsiębiorców, którzy prowadzą obrót produktami rybołówstwa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) rybołówstwo — rybołówstwo morskie, skup lub przetwórstwo na morzu organizmów morskich, połów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, szkoleniowych albo sportowo-rekreacyjnych, zarybianie oraz chów lub hodowlę ryb i innych organizmów morskich;
- 2) rybołówstwo morskie — połów organizmów morskich w morzu w celach zarobkowych;
- 3) historyczne prawa połowowe — prawo do prowadzenia połowów określonego gatunku organizmów morskich lub wystawiania albo używania określonej liczby narzędzi połowowych danego ro-

dzaju, wynikające z udokumentowanych połowów prowadzonych przez armatora w przeszłości, w określonym czasie;

- 4) kwota połowowa — maksymalną liczbę sztuk lub masę organizmów morskich poszczególnych gatunków, wyodrębnioną w ramach ogólnej kwoty połowowej, udostępnioną do odłowienia armatorowi lub grupie armatorów;
- 5) ukierunkowane połowy — połowy, których celem jest pozyskanie organizmów morskich określonego gatunku;
- 6) przyłów — część połowu obejmującą organizmy morskie poszczególnych gatunków, które nie są celem połowów ukierunkowanych;
- 7) obrót produktami rybołówstwa — wyładunek, sprzedaż detaliczną i hurtową, transport i magazynowanie produktów rybołówstwa na lądzie oraz przetadunek produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na statek w morzu.

Art. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, granice między wodami morskimi a wodami śródlądowymi, mając na względzie zróżnicowanie metod zarządzania żywymi zasobami morza i wód śródlądowych do celów wykonywania rybołówstwa.

Rozdział 2

Wykonywanie rybołówstwa

Art. 4. 1. Rybołówstwo morskie statkami rybackimi o polskiej przynależności może być wykonywane przez armatora, którego siedziba albo oddział, albo miejsce zamieszkania znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rybołówstwo morskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wykonywane wyłącznie statkami rybackimi o polskiej przynależności.

Art. 5. Wykonywanie rybołówstwa morskiego przez armatora, o którym mowa w art. 4 ust. 1, odbywa się przy użyciu statku rybackiego wpisanego do rejestru statków rybackich, posiadającego licencję połowową, zwaną dalej „licencją”, oraz specjalne zezwolenie połowowe.

Art. 6. 1. Statek rybacki o polskiej przynależności jest wpisywany, na pisemny wniosek właściciela tego statku rybackiego, do rejestru statków rybackich, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Wniosek o wpis do rejestru składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa za pośrednictwem okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego, właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego.

4. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres właściciela statku i armatora statku rybackiego;
- 2) nazwę statku rybackiego, jeżeli została nadana;
- 3) oznakę rybacką, jeżeli statek rybacki ją posiada;
- 4) numer identyfikacyjny statku rybackiego, jeżeli statek taki numer posiada;
- 5) numer rejestrowy polskiego rejestru okrętowego, jeżeli statek rybacki jest wpisany do polskiego rejestru okrętowego prowadzonego przez izbę morską właściwą dla portu macierzystego tego statku;
- 6) międzynarodowy sygnał wywoławczy, jeżeli został nadany;
- 7) nazwę portu macierzystego statku rybackiego;
- 8) rodzaj statku rybackiego;
- 9) rodzaj napędu statku rybackiego, moc w kW silników głównych i pomocniczych, ich typy, numery i rok zamontowania;
- 10) długość całkowitą statku rybackiego;
- 11) długość statku rybackiego między pionami;
- 12) szerokość i zanurzenie statku rybackiego;
- 13) pojemność statku rybackiego;
- 14) nośność statku rybackiego;
- 15) rok i miejsce budowy statku rybackiego;
- 16) rok ostatniej modernizacji statku rybackiego;
- 17) datę rozpoczęcia użytkowania statku rybackiego;
- 18) materiał główny kadłuba statku rybackiego;
- 19) rok położenia stępki;
- 20) pojemność ładowni przeznaczonych do przechowywania produktów rybołówstwa;
- 21) rodzaj narzędzi połowowych, w tym rodzaj głównego narzędzia połowowego;
- 22) wskazanie kraju, w którym statek rybacki został nabyty.

5. Do wniosku o wpis do rejestru dołącza się dokumenty potwierdzające dane zawarte we wniosku.

6. Okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku przekazuje wniosek o wpis do rejestru statków rybackich ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Art. 7. 1. Odmawia się wpisania statku rybackiego do rejestru, jeżeli jego rejestracja spowoduje przekroczenie potencjału połowowego floty lub segmentu tej

floty określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, potencjał połowowy floty lub poszczególnych segmentów floty, mając na względzie ochronę żywych zasobów morza oraz zapewnienie dochodów armatorom wykonującym rybołówstwo morskie.

Art. 8. 1. Po dokonaniu wpisu statku rybackiego do rejestru minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje właścicielowi statku rybackiego zaświadczenie o wpisie tego statku do rejestru.

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, podaje się numer identyfikacyjny statku rybackiego oraz oznakę rybacką tego statku.

3. W przypadku nadania nowej oznaki rybackiej wydaje się nowe zaświadczenie o wpisie statku rybackiego do rejestru.

Art. 9. 1. Oznakę rybacką nadaje, na wniosek armatora statku rybackiego, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego właściwy dla portu macierzystego danego statku rybackiego.

2. Oznakę rybacką stanowi trzyliterowy skrót nazwy portu macierzystego statku rybackiego oraz kolejny numer w spisie oznak rybackich, prowadzonym dla danego portu przez właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego.

Art. 10. 1. Wszelkie zmiany danych zawartych w rejestrze oraz okoliczności uzasadniające wykreślenie statku rybackiego z rejestru właściciel statku rybackiego zgłasza do ministra właściwego do spraw rolnictwa za pośrednictwem okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego, właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, w terminie 30 dni od dnia ich powstania.

2. W zgłoszeniu zmiany danych, o których mowa w ust. 1, albo w zgłoszeniu okoliczności uzasadniających wykreślenie statku rybackiego z rejestru podaje się:

- 1) numer identyfikacyjny statku rybackiego;
- 2) oznakę rybacką;
- 3) nazwę statku rybackiego, jeżeli została nadana;
- 4) dane, których dotyczy zmiana, albo okoliczności uzasadniające wykreślenie statku rybackiego z rejestru.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające dane, których dotyczy zmiana, albo okoliczności uzasadniające wykreślenie statku rybackiego z rejestru.

Art. 11. 1. Wykreślenie statku rybackiego z rejestru następuje:

- 1) na wniosek właściciela statku rybackiego;
- 2) z urzędu, w przypadku gdy statek rybacki:
 - a) zatonął, zaginął lub uległ zniszczeniu,
 - b) utracił polską przynależność lub charakter statku rybackiego,
 - c) nie był używany do wykonywania rybołówstwa morskiego przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Po wykreśleniu statku rybackiego z rejestru anuluje się zaświadczenie o wpisie do rejestru wraz z jego odpisami.

Art. 12. 1. Licencję wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek armatora statku rybackiego.

2. Wniosek o wydanie licencji składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa za pośrednictwem właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego.

3. Licencja na statek rybacki wpisany do rejestru wydawana jest na czas nieokreślony.

4. Wniosek o wydanie licencji zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres armatora statku rybackiego;
- 2) numer identyfikacyjny statku rybackiego;
- 3) oznakę rybacką.

5. W czasie wykonywania rybołówstwa morskiego licencja powinna znajdować się na statku rybackim, na który została wydana, z wyłączeniem statków rybackich o długości całkowitej poniżej 10 m.

Art. 13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór licencji, mając na względzie ujednoczenie tych dokumentów zgodnie z przepisami Unii Europejskiej oraz usprawnienie ich kontroli.

Art. 14. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia wydania licencji, w przypadku gdy:

- 1) statek rybacki, którego dotyczy składany wniosek o wydanie licencji, nie jest wpisany do rejestru;
- 2) armator ubiegający się o wydanie licencji został skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo popełnione przy użyciu statku rybackiego.

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji:

- 1) na wniosek właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego może zawiesić licencję na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli armator prowadził ukierunkowane połowy organi-

zmów morskich w okresie ochronnym lub w obwodzie ochronnym;

2) cofa licencję, w przypadku gdy:

- a) statek rybacki został wykreślony z rejestru statków rybackich lub
- b) armator został skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo popełnione przy użyciu statku rybackiego, lub
- c) armator w okresie ostatnich 2 lat został ukarany za prowadzenie ukierunkowanych połowów organizmów morskich w okresie ochronnym lub w obwodzie ochronnym.

2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 16. 1. Wykonywanie rybołówstwa morskiego w danym roku kalendarzowym wymaga uzyskania specjalnego zezwolenia połowowego.

2. Specjalne zezwolenie połowowe jest wydawane, na wniosek armatora, na statek rybacki, na który wydano licencję, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Armator występujący z wnioskiem o wydanie specjalnego zezwolenia połowowego na statek rybacki, na który nie posiada licencji, składa ten wniosek łącznie z wnioskiem o wydanie licencji.

4. Specjalne zezwolenie połowowe wydaje:

- 1) minister właściwy do spraw rolnictwa — na połowy w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, na morzu terytorialnym, w Zatoce Puckiej i w Zatoce Gdańskiej oraz poza polskimi obszarami morskimi;
- 2) właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego — na połowy w Zalewie Wiślanym, w Zalewie Szczecińskim, na obszarze Zalewu Kamieńskiego i Jeziora Dąbie.

5. Wniosek o wydanie specjalnego zezwolenia połowowego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, składa się za pośrednictwem okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego, właściwego dla portu macierzystego statku rybackiego, który potwierdza informacje złożone we wniosku.

6. Wniosek o wydanie specjalnego zezwolenia połowowego składa się w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, na który ma być wydane specjalne zezwolenie połowowe, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 6, armator, który nabył uprawnienie do wykonywania rybołówstwa morskiego na podstawie umowy międzynarodowej albo z innego tytułu, może ubiegać się o wydanie specjalnego zezwolenia połowowego.

8. Wniosek o wydanie specjalnego zezwolenia połowowego zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres armatora statku rybackiego;
- 2) numer licencji połowowej, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 3) określenie organizmów morskich, które będą celem połowu;
- 4) wnioskowaną kwotę połowową, jeżeli jest wymagana;
- 5) rejon prowadzenia połowów;
- 6) rodzaj narzędzi połowowych.

9. W czasie wykonywania rybołówstwa morskiego specjalne zezwolenie połowowe powinno znajdować się na statku rybackim, na który zostało wydane.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór specjalnego zezwolenia połowowego, mając na względzie ujednoczenie tych dokumentów zgodnie z przepisami Unii Europejskiej oraz usprawnienie ich kontroli.

Art. 17. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, określa corocznie, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykorzystania ogólnej kwoty połowowej na akwenach wodnych, o których mowa w art. 16 ust. 4 pkt 1, mając na względzie ochronę i racjonalne wykorzystanie żywych zasobów morza.

Art. 18. Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego może określić corocznie, w drodze zarządzenia, organizmy morskie objęte ogólną kwotą połowową, a także, po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków, sposób i warunki wykorzystania tej kwoty na akwenach wodnych, o których mowa w art. 16 ust. 4 pkt 2.

Art. 19. Organy, o których mowa w art. 17 i 18, określając sposób i warunki wykorzystania ogólnej kwoty połowowej, mogą uwzględnić historyczne prawa połowowe poszczególnych armatorów.

Art. 20. 1. W przypadku cofnięcia licencji cofa się również specjalne zezwolenie połowowe.

2. W przypadku stosowania niedozwolonych narzędzi połowowych lub w przypadku gdy armator w ciągu 6 miesięcy został dwukrotnie ukarany za naruszanie tego samego przepisu o rybołówstwie, organ wydający specjalne zezwolenie połowowe może wydać decyzję o czasowym zakazie połowów organizmów morskich określonych w specjalnym zezwoleniu połowowym, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 21. Kwoty połowowe niewykorzystane po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i art. 20, minister właściwy do spraw rolnictwa może

rozdzielić po zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-zawodowych rybaków.

Art. 22. 1. Prowadzenie skupu lub przetwórstwa organizmów morskich w polskich obszarach morskich wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa, na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy, na wniosek armatora statku, przy użyciu którego prowadzony jest skup lub przetwórstwo na morzu organizmów morskich.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres armatora statku, przy użyciu którego prowadzony jest skup lub przetwórstwo organizmów morskich;
- 2) nazwę, oznaczenie, międzynarodowy sygnał wywoławczy, port macierzysty oraz przynależność państwową statku;
- 3) rodzaj napędu statku, moc w kW silników głównych i pomocniczych;
- 4) długość całkowitą statku;
- 5) długość między pionami;
- 6) pojemność statku;
- 7) pojemność ładowni przeznaczonych do przechowywania produktów rybołówstwa;
- 8) określenie ilości oraz gatunku organizmów morskich, które będą celem prowadzonego skupu lub przetwórstwa;
- 9) planowany rejon prowadzenia skupu lub przetwórstwa organizmów morskich.

4. Zezwolenie zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres armatora statku, przy użyciu którego jest prowadzony skup lub przetwórstwo organizmów morskich;
- 2) nazwę, oznaczenie, międzynarodowy sygnał wywoławczy, port macierzysty oraz przynależność państwową statku;
- 3) określenie ilości i gatunku organizmów morskich, będących celem prowadzonego skupu lub przetwórstwa;
- 4) określenie rejonu prowadzenia skupu lub przetwórstwa organizmów morskich;
- 5) okres ważności zezwolenia.

5. W czasie prowadzenia skupu lub przetwórstwa organizmów morskich na morzu zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, powinno znajdować się na statku.

Art. 23. 1. Połowy organizmów morskich w polskich obszarach morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych mogą być prowadzone po uzyskaniu pozwolenia właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego.

2. Z wnioskiem o wydanie pozwoleń, o których mowa w ust. 1, mogą wystąpić instytuty naukowo-badawcze, szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe kształcące w zakresie rybołówstwa morskiego oraz szkoły ponadgimnazjalne o profilu rybołówstwo morskie, których siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia na połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych zawiera:

- 1) planowany zakres i sposób badań;
- 2) przewidywany rejon połowów;
- 3) określenie organizmów morskich, które będą celem połowów;
- 4) planowaną wielkość połowów;
- 5) przewidywany czas trwania badań;
- 6) oznaczenie statku, przy użyciu którego będą prowadzone połowy w celach naukowo-badawczych.

4. Wniosek o wydanie pozwolenia na połowy organizmów morskich w celach szkoleniowych zawiera określenie organizmów morskich, które będą celem połowów, oraz przewidywany rejon i wielkość połowów.

5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, składa się nie później niż na 1 miesiąc przed przewidywanym dniem rozpoczęcia połowów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych.

Art. 24. 1. Pozwolenie na połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych określa rodzaje organizmów morskich będących celem połowów, wielkość połowów, termin, rejon i sposób dokonywania połowów oraz może przewidywać odstępstwa od przepisów dotyczących:

- 1) okresów ochronnych;
- 2) obwodów ochronnych;
- 3) wymiarów ochronnych;
- 4) rodzaju sprzętu połowowego.

2. Pozwolenie na połowy organizmów morskich w celach szkoleniowych określa rodzaje organizmów morskich będących celem połowów, wielkość połowów, termin, rejon oraz sposób dokonywania połowów.

3. W czasie prowadzenia połowów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkole-

niowych pozwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny znajdować się na statku.

Art. 25. Podmiot, który przeprowadził połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, jest obowiązany przedstawić okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego, który wydał pozwolenie, wyniki i wnioski z wykonanych badań, w terminie 3 miesięcy od dnia ich zakończenia.

Art. 26. 1. Okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego, który wydał pozwolenie na połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych, może je cofnąć, w drodze decyzji, w przypadku rażącego naruszenia przepisów o rybołówstwie.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 27. 1. Odmawia się powtórnego wydania pozwolenia na połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, w przypadku gdy:

- 1) wnioskodawca ubiegający się o pozwolenie nie przedstawił wyników i wniosków, o których mowa w art. 25, lub
- 2) podczas przeprowadzania poprzednich badań zostały rażąco naruszone przepisy o rybołówstwie lub warunki określone w pozwoleniu na połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych.

2. Odmawia się powtórnego wydania pozwolenia na połowy organizmów morskich w celach szkoleniowych przez okres 3 lat, jeżeli podczas poprzednich połowów zostały rażąco naruszone przepisy o rybołówstwie lub warunki określone w pozwoleniu na połowy organizmów morskich w celach szkoleniowych.

Art. 28. 1. Połowy w celach sportowo-rekreacyjnych w polskich obszarach morskich mogą być prowadzone po uzyskaniu sportowego zezwolenia połowowego.

2. Sportowe zezwolenie połowowe wydaje okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego na wniosek:

- 1) osoby fizycznej — na prowadzenie połowów z brzegu, ze statku lub z innych urządzeń pływających;
- 2) organizatora zawodów sportowych — na prowadzenie połowów z brzegu;
- 3) armatora statku — na prowadzenie połowów z jego statku.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
- 2) serię i numer dokumentu tożsamości;

3) wskazanie terminu, na jaki ma być wydane zezwolenie;

4) w przypadku armatora statku — nazwę lub oznakę statku;

5) w przypadku organizatora zawodów sportowych — listę uczestników zawodów oraz miejsce i czas trwania zawodów.

4. Sportowe zezwolenie połowowe zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
- 2) okres ważności zezwolenia;
- 3) określenie ilości i gatunku ryb oraz sposobu prowadzenia połowu.

5. Sportowe zezwolenie połowowe wydaje się na okres 1 miesiąca albo 1 roku, albo na czas trwania zawodów sportowych.

6. Do prowadzenia połowów w celach sportowo-rekreacyjnych nie mogą być używane narzędzia połowowe wykorzystywane do wykonywania rybołówstwa morskiego.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i warunki prowadzenia połowów w celach sportowo-rekreacyjnych oraz wzory sportowych zezwoleń połowowych dla podmiotów, o których mowa w ust. 2, mając na względzie ochronę żywych zasobów morza i zapewnienie porządku przy połowach.

Art. 29. 1. Prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich albo zarybiania w polskich obszarach morskich wymaga uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, z zastrzeżeniem ust. 7.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
- 2) miejsce, okres i sposób planowanego prowadzenia chowu lub hodowli organizmów morskich oraz ich gatunek — w przypadku zezwolenia na chów lub hodowlę ryb i innych organizmów morskich;
- 3) ilość, gatunek i rodzaj materiału zarybieniowego oraz miejsce i czas planowanego zarybiania — w przypadku zezwolenia na zarybianie;
- 4) rodzaj, ilość, miejsce, czas i sposób planowanego pozyskania materiału biologicznego, jeżeli zarybianie wymaga jego pozyskania.

3. Zezwolenie zawiera określenie:

- 1) rodzaju, ilości, miejsca, czasu i sposobu pozyskania materiału biologicznego;
- 2) ilości, gatunku i rodzaju materiału zarybieniowego oraz wskazanie miejsca i czasu zarybiania albo
- 3) miejsca, okresu i sposobu prowadzenia chowu lub hodowli organizmów morskich oraz ich gatunku.

4. Odmawia się wydania zezwolenia, jeżeli planowana działalność stanowiłaby zagrożenie dla trwałości lub równowagi środowiska morskiego.

5. Zezwolenie cofa się, w drodze decyzji, jeżeli jest realizowane niezgodnie z warunkami w nim określonymi lub działalność ta stanowi zagrożenie dla trwałości lub równowagi środowiska morskiego.

6. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Zezwolenia nie wymaga zarybianie w polskich obszarach morskich, o którym mowa w art. 30.

Art. 30. 1. Utrzymanie i odtwarzanie zasobów ryb w polskich obszarach morskich jest dokonywane przez planowane zarybianie polskich obszarów morskich.

2. Zarybianie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Koszty zarybiania, o których mowa w ust. 1, są ponoszone corocznie przez budżet państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy zarybiania, na które wymagane jest zezwolenie, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

Art. 31. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, na morzu terytorialnym i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej:

- 1) wymiary i okresy ochronne organizmów morskich,
- 2) szczegółowe warunki wykonywania rybołówstwa morskiego, w tym:
 - a) rodzaj i ilość narzędzi połowowych oraz ich konstrukcję,
 - b) sposób prowadzenia połowów,
 - c) wielkość dopuszczalnego przyłowu,
 - d) sposób oznakowania narzędzi połowowych używanych wyłącznie do połowów w strefie 3 Mm od linii brzegu

— które nie są objęte Wspólną Polityką Rybacką Unii Europejskiej, mając na względzie ochronę żywych zasobów morza.

Art. 32. Właściwy okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego, po zasięgnięciu opinii jednostki badawczo-rozwojowej lub szkoły wyższej wskazanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, organizacji społeczno-zawodowych rybaków oraz właściwego miejscowo wojewody, określi, w drodze zarządzenia:

- 1) stałe obwody ochronne lub obwody ochronne na czas określony oraz szczegółowe warunki prowadzenia w nich połowów,
- 2) wymiary i okresy ochronne organizmów morskich na morskich wodach wewnętrznych,
- 3) szczegółowy sposób wykonywania rybołówstwa morskiego na morskich wodach wewnętrznych, w tym:
 - a) rodzaj i ilość narzędzi połowowych oraz ich konstrukcję,
 - b) porządek przy połowach oraz oznakowanie narzędzi połowowych,
 - c) sposób zajmowania miejsc przez rybaków— mając na względzie ochronę i racjonalne wykorzystanie żywych zasobów morza.

Art. 33. 1. Przepisy dotyczące okresów ochronnych, obwodów ochronnych, wymiarów ochronnych oraz rodzaju sprzętu połowowego nie dotyczą połowów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, w zakresie określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

2. Przepisy dotyczące okresu ochronnego nie dotyczą połowów dorsza prowadzonych w celach sportowo-rekreacyjnych oraz pozyskiwania materiału biologicznego.

Art. 34. Zabrania się:

- 1) niszczenia tarlisk, ikry oraz narybku;
- 2) połowu organizmów morskich w obwodzie ochronnym, niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 32 pkt 1;
- 3) połowu organizmów morskich, które:
 - a) nie przekroczyły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych,
 - b) znajdują się w ustanowionych dla nich okresach ochronnych;
- 4) połowu organizmów morskich, których ogólna kwota połowowa została wyczerpana;
- 5) używania materiałów wybuchowych, środków odurzających, trujących i zanieczyszczających środowisko morskie;
- 6) wyrzucania za burtę statku rybackiego wyłowionych organizmów morskich określonych gatunków, z wyjątkiem tych, które nie przekroczyły usta-

nowionych dla nich wymiarów ochronnych, lub złowionych w okresie ochronnym;

- 7) wprowadzania do obrotu organizmów morskich złowionych na podstawie sportowego zezwolenia połowowego.

Art. 35. Zabrania się wyładowywania na ląd, wprowadzania do obrotu, magazynowania, transportu i przetadunku w morzu organizmów morskich złowionych z naruszeniem przepisów o rybołówstwie.

Art. 36. 1. Zabrania się naruszania stanowiących cudzą własność narzędzi połowowych, chyba że jest to konieczne ze względu na działanie siły wyższej, bezpieczeństwo żeglugi oraz na potrzeby ratownictwa lub nadzoru nad wykonywaniem rybołówstwa.

2. Narzędzia połowowe wystawione w polskich obszarach morskich, które nie są oznakowane, uznaje się za porzucone z zamiarem wyzbycia się ich własności.

3. Narzędzia połowowe, o których mowa w ust. 2, są przekazywane dyrektorowi urzędu morskiego, właściwemu ze względu na miejsce znalezienia tych narzędzi.

4. Organizmy morskie znajdujące się w narzędziach połowowych, o których mowa w ust. 2, nadające się do spożycia, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego sprzedaje z wolnej ręki albo przekazuje nieodpłatnie placówkom opiekuńczo-wychowawczym lub domom pomocy społecznej.

5. Środki finansowe uzyskane ze sprzedaży, o której mowa w ust. 4, są przekazywane na rachunek dochodów budżetu państwa właściwego urzędu morskiego.

Art. 37. 1. Zabrania się wydawania lub wystawiania narzędzi połowowych w taki sposób lub w takim miejscu, aby:

- 1) powodowały uszkodzenia innych narzędzi połowowych lub
- 2) utrudniały połów innym rybakom.

2. Narzędzia połowowe mogą być używane do prowadzenia połowów przez:

- 1) podmiot, o którym mowa w art. 4, po uzyskaniu licencji i specjalnego zezwolenia połowowego;
- 2) podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 2, po uzyskaniu odpowiedniego pozwolenia;
- 3) podmioty posiadające odpowiednie zezwolenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 i w art. 29 ust. 1.

Art. 38. 1. Dziennik połowowy, na wniosek armatora statku rybackiego, wydaje okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego właściwy dla portu macierzystego danego statku rybackiego.

2. Za wydanie dziennika połowowego pobiera się opłatę stanowiącą równowartość kosztów wykonania tego dziennika; opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 39. Do dziennika połowowego wpisuje się:

- 1) dane wymagane przepisami Unii Europejskiej ustanawiającymi szczegółowe zasady dla zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie¹⁾;
- 2) liczbę operacji połowowych dokonanych w danym dniu;
- 3) rozmiar albo ilość użytych do połowów narzędzi połowowych;
- 4) czas połowów;
- 5) ilość organizmów morskich danego gatunku wyrzuconych za burtę statku.

Art. 40. 1. Oryginał strony dziennika połowowego doręcza się okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego właściwemu dla portu macierzystego statku rybackiego.

2. Oryginał strony dziennika połowowego może być również doręczony okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego właściwego dla portu zakończenia rejsu.

Art. 41. Dzienniki połowowe przechowuje się na statku rybackim w sposób zapewniający ich ochronę przed uszkodzeniem lub zniszczeniem.

Art. 42. 1. Kapitan statku rybackiego, którego statek ma długość całkowitą mniejszą niż 10 m, jest obowiązany do sporządzania miesięcznych raportów połowowych.

2. Do miesięcznego raportu połowowego wpisuje się:

- 1) ilość i gatunek złowionych organizmów morskich;
- 2) rejon połowu;
- 3) rodzaj i liczbę użytych narzędzi połowowych;
- 4) czas trwania połowów;
- 5) datę i godzinę wyładunków.

3. Wpisu do miesięcznego raportu połowowego dokonuje się każdorazowo, przed upływem 24 godzin, po powrocie z łowiska.

4. Po zakończeniu połowów w danym miesiącu raport, o którym mowa w ust. 1, doręcza się okręgowemu

¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiające szczegółowe zasady dla zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie.

mu inspektorowi rybołówstwa morskiego właściwemu dla portu macierzystego statku rybackiego, nie później niż do 5. dnia następnego miesiąca.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór miesięcznego raportu połowowego, mając na względzie ujednoczenie tych dokumentów oraz usprawnienie ich kontroli.

Art. 43. 1. Deklarację wyładunkowo-przeładunkową kapitan statku rybackiego doręcza okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego właściwemu dla portu macierzystego statku rybackiego. Przepisy art. 40 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku rejsów połowowych trwających dłużej niż 15 dni kapitan statku rybackiego przekazuje okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego, o którym mowa w ust. 1, informacje zawarte w deklaracji wyładunkowo-przeładunkowej drogą radiową lub elektroniczną.

Art. 44. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór dziennika połowowego, w tym wzór deklaracji wyładunkowo-przeładunkowej, która stanowi część strony dziennika połowowego,
- 2) gatunki organizmów morskich, których wyrzucenie za burtę wymaga wykazania w dzienniku połowowym

— mając na względzie przepisy Unii Europejskiej oraz ochronę żywych zasobów morza.

Art. 45. 1. W przypadku transportu produktów rybołówstwa przewoźnik jest obowiązany posiadać dokument przewozowy wystawiony przez armatora statku rybackiego, z którego pochodzą transportowane produkty rybołówstwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy transport produktów rybołówstwa do miejsca pierwszej sprzedaży odbywa się na terenie portu lub na odległość mniejszą niż 20 km od miejsca wyładunku tych produktów ze statku rybackiego.

Art. 46. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1, mając na względzie zapewnienie skuteczności kontroli obrotu produktami rybołówstwa.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa sprawuje nadzór nad ruchem statków rybackich przy pomocy satelitarnego systemu monitorowania oraz zbiera, gromadzi, przetwarza i udostępnia dane w zakresie wykonywania rybołówstwa morskiego.

2. Kapitan statku rybackiego, objętego satelitarnym nadzorem ruchu statków rybackich, w przypadku awarii przekaźnika satelitarnego przekazuje informacje jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa drogą radiową lub elektroniczną.

Art. 48. 1. Program zbierania, gromadzenia i zarządzania danymi niezbędnymi do realizacji Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej²⁾, zwany dalej „programem”, jest realizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez jednostkę badawczo-rozwojową prowadzącą badania naukowe w zakresie objętym Wspólną Polityką Rybacką Unii Europejskiej oraz posiadającą odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne do zbierania i zarządzania danymi.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany z budżetu państwa w ramach wieloletniego planu finansowania.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jednostkę badawczo-rozwojową, o której mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę warunki techniczno-organizacyjne niezbędne do zbierania i zarządzania danymi w zakresie Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej.

Art. 49. 1. Armator statku rybackiego o polskiej przynależności jest obowiązany do przyjęcia na pokład swojego statku obserwatora lub obserwatorów, wyznaczonych przez jednostkę badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 48, do przeprowadzenia czynności niezbędnych do realizacji programu, jeżeli ich obecność nie spowoduje konieczności zmniejszenia liczby załogi statku.

2. Udokumentowane przez armatora statku rybackiego, o którym mowa w ust. 1, koszty pobytu obserwatora lub obserwatorów oraz koszty przeprowadzonych przez nich czynności są pokrywane ze środków przeznaczonych na realizację programu.

3. Czynności związane z realizacją programu nie powinny przeszkadzać w normalnej eksploatacji statku rybackiego, a ewentualne utrudnienia powinny być uzgodnione z armatorem danego statku rybackiego.

4. Jednostka badawczo-rozwojowa, o której mowa w art. 48, jest obowiązana, co najmniej 48 godzin przed zamierzonym terminem wystąpienia obserwatora lub obserwatorów, zgłosić ten zamiar armatorowi statku rybackiego, na którym planowane jest przeprowadzenie czynności związanych z realizacją programu.

Rozdział 3

Organy administracji rybołówstwa morskiego i ich kompetencje

Art. 50. Organami administracji rybołówstwa morskiego są:

- 1) minister właściwy do spraw rolnictwa;
- 2) okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego — jako organy administracji niezespolonej.

²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1543/2000 z dnia 29 czerwca 2000 r. ustanawiające ramy wspólnotowe w zakresie zbierania i zarządzania danymi niezbędnymi do prowadzenia wspólnej polityki rybołówstwa.

Art. 51. 1. Okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego podlegają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo wojewody.

3. Zastępców okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, siedziby i terytorialny zakres działania okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego, mając na względzie zwiększenie efektywności działania tych organów.

Art. 52. 1. Okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego wykonują swoje zadania przy pomocy okręgowych inspektoratów rybołówstwa morskiego.

2. Okręgowe inspektoraty rybołówstwa morskiego tworzy i znosi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa, mając na względzie siedziby i terytorialny zakres działania okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego oraz zwiększenie efektywności działania organów administracji rybołówstwa morskiego.

3. Organizację okręgowego inspektoratu rybołówstwa morskiego określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 53. W sprawach należących do właściwości organów administracji rybołówstwa morskiego, rozstrzyganych w trybie postępowania administracyjnego, decyzje w pierwszej instancji wydaje okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego, chyba że na podstawie przepisu szczególnego organem właściwym w pierwszej instancji jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 54. 1. Organy administracji rybołówstwa morskiego działają na terytorium i w wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organy administracji rybołówstwa morskiego są właściwe także w sprawach wykonywania zadań poza polskimi obszarami morskimi określonych umowami międzynarodowymi.

Art. 55. W zakresie nieunormowanym w przepisach ustawy, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony żywych zasobów morza i zachowania porządku przy połowach, okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego mogą wydawać zarządzenia porządkowe, zawierające zakazy lub nakazy określonego zachowania.

Art. 56. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie sprawują okręgowi inspektorzy rybo-

łówstwa morskiego za pośrednictwem inspektorów rybołówstwa morskiego, zwanych dalej „inspektorami”.

2. Inspektorzy przy wykonywaniu swoich czynności współdziałają z organami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Celnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Policji, Państwowej Straży Rybackiej, Straży Granicznej oraz z terenowymi organami administracji morskiej.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współdziałania inspektorów z organami, o których mowa w ust. 2, w celu skoordynowania kontroli w zakresie przestrzegania przepisów o rybołówstwie na terytorium i w wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem portów morskich, transportu, zakładów przetwórstwa i punktów handlowych, mając na względzie zwiększenie efektywności kontroli i obniżenie jej kosztów.

Art. 57. 1. W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor jest obowiązany:

- 1) posiadać przy sobie legitymację służbową i okazać ją na żądanie osoby, której czynności dotyczą;
- 2) nosić na widocznym miejscu oznakę służbową.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji i oznaki służbowej inspektorów, mając na względzie ułatwienie identyfikacji służb kontrolnych.

Art. 58. W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor jest uprawniony do:

- 1) zatrzymania statku rybackiego i wejścia na jego pokład;
- 2) kontroli dokumentów tożsamości, dziennika połowowego, dokumentu przewozowego oraz dokumentów uprawniających do wykonywania rybołówstwa morskiego, prowadzenia skupu lub przetwórstwa na morzu organizmów morskich, połowów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, szkoleniowych albo sportowo-rekreacyjnych, prowadzenia zarybiania oraz chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich;
- 3) sprawdzania, czy rybołówstwo jest wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 4) kontroli narzędzi połowowych i złowionych organizmów morskich;
- 5) kontroli pomieszczeń statków, środków transportu, magazynów, przetwórn i innych pomieszczeń służących do przechowywania organizmów morskich na lądzie;
- 6) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień;

7) wykonywania innych czynności niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a w przypadkach uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów ustawy — do zatrzymania:

- a) dokumentów, o których mowa w pkt 2,
- b) organizmów morskich i narzędzi połowowych oraz ich zabezpieczenia.

Art. 59. 1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów o rybołówstwie, inspektor może zatrzymać i skontrolować oraz doprowadzić do portu polskiego statek rybacki o obcej przynależności znajdujący się w polskich obszarach morskich.

2. O zatrzymaniu i doprowadzeniu statku rybackiego o obcej przynależności do portu polskiego inspektor zawiadamia okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego, który informuje niezwłocznie właściwy organ państwa bandery tego statku.

Art. 60. 1. Dokonujący połowu organizmów morskich w polskich obszarach morskich jest obowiązany, na wezwanie inspektora, zatrzymać się i na jego żądanie umożliwić wykonanie czynności kontrolnych, a w szczególności:

- 1) udzielić niezbędnych wyjaśnień;
- 2) przedstawić do wglądu żądane dokumenty;
- 3) umożliwić obejrzenie złowionych organizmów morskich i narzędzi połowowych oraz sprzętu używanego do badań, a także pobranych w trakcie badań próbek i wykonanych analiz;
- 4) umożliwić dokonanie wpisów w dzienniku połowowym;
- 5) umożliwić korzystanie ze środków łączności;
- 6) udzielić wszelkiej innej pomocy niezbędnej do prawidłowego przeprowadzenia kontroli.

2. Kapitan statku rybackiego jest obowiązany udzielać inspektorowi pomocy w czasie wykonywania przez niego czynności w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie.

3. Czynności kontrolne wykonuje się w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu zakłócić prowadzenie połowów.

Art. 61. 1. Inspektor może dokonać kontroli statku rybackiego o polskiej przynależności, poławiającego poza polskimi obszarami morskimi, w celu stwierdzenia, czy na tym statku są przestrzegane przepisy o rybołówstwie, a także postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

2. Kapitan statku rybackiego poławiającego poza polskimi obszarami morskimi jest obowiązany zapewnić inspektorowi niezbędne zakwaterowanie i wyżywienie.

3. Koszty zakwaterowania i wyżywienia inspektora, o których mowa w ust. 2, są pokrywane z budżetu właściwego okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego.

Art. 62. 1. Po zakończeniu czynności kontrolnych inspektor sporządza protokół, który zawiera w szczególności:

- 1) datę jego sporządzenia;
- 2) imię i nazwisko wykonującego czynności kontrolne;
- 3) dane dotyczące podmiotu kontrolowanego;
- 4) oznaczenie miejsca kontroli, a w przypadku kontroli statku rybackiego oznakę rybacką tego statku;
- 5) opis czynności kontrolnych;
- 6) stwierdzone naruszenia przepisów o rybołówstwie.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisują inspektor oraz podmiot kontrolowany albo inna osoba upoważniona do występowania w imieniu tego podmiotu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, ma prawo wnieść zastrzeżenia do treści protokołu w terminie 7 dni od dnia przedłożenia mu protokołu do podpisu.

4. W protokole umieszcza się informację o braku zastrzeżeń albo o wniesionych zastrzeżeniach lub o odmowie podpisania protokołu.

5. W razie uwzględnienia zastrzeżeń inspektor uzupełnia protokół.

6. Odmowa podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez inspektora.

7. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 63. 1. Kto wykonuje rybołówstwo morskie statkiem rybackim z naruszeniem przepisów ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz przepisów Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej, podlega, w przypadku:

- 1) armatora statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 10 m — karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 2) kapitana statku rybackiego o długości całkowitej równej albo większej niż 10 m — karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;

3) armatora lub kapitana statku rybackiego o długości całkowitej mniejszej niż 10 m — karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Kto z naruszeniem przepisów o rybołówstwie:

- 1) prowadzi połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych,
- 2) prowadzi skup lub przetwórstwo na morzu organizmów morskich,
- 3) prowadzi chów lub hodowlę ryb i innych organizmów morskich,
- 4) dokonuje zarybiania,
- 5) prowadzi obrót produktami rybołówstwa

— podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Kto z naruszeniem przepisów o rybołówstwie prowadzi połowy w celach sportowo-rekreacyjnych, podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwukrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1—3, zróżnicowane w zależności od ich rodzaju i społecznej szkodliwości.

Art. 64. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 63 ust. 1—3, wymierzają, w drodze decyzji, okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego.

2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 65. 1. Kary pieniężnej nie nakłada się, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.

2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

3. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 2, przerywa się przez dokonanie pierwszej czynności egzekucyjnej, o której ukarany został powiadomiony.

4. Po przerwaniu biegu przedawnienia biegnie ono na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zakończono postępowanie egzekucyjne.

5. Kolejne wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerywa biegu przedawnienia.

Art. 66. 1. Od nieuiszczonych w terminie wymierzonych kar pieniężnych pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.

2. Egzekucja wymierzonych kar pieniężnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 67. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.³⁾) w załączniku do ustawy w części IV w kolumnie drugiej i trzeciej ust. 20—22 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	„20. Od licencji połowowych wydawanych: 1) na statek rybacki o długości całkowitej mniejszej lub równej 10 m 2) na statek rybacki o długości całkowitej powyżej 10 m	570 zł 1 140 zł	
	21. Od sportowych zezwoleń połowowych wydawanych: 1) na okres jednego miesiąca 2) na okres jednego roku: a) emerytom, rencistom oraz młodzieży szkolnej w wieku do 24 lat b) od pozostałych 3) na okres zawodów sportowych	11 zł 25 zł 42 zł 10 zł	
	22. Od pozwoleń albo zezwoleń na: 1) połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo w celach szkoleniowych 2) prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich 3) prowadzenie zarybiania	10 zł 400 zł 10 zł”	

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466 i Nr 54, poz. 535.

Art. 68. Licencje połowowe wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 69. Sprawy wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpoznaniu w trybie przepisów dotychczasowych.

Art. 70. Wpisy do rejestru statków rybackich dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych z dniem wejścia w życie ustawy stają się wpisami do rejestru w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 71. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3, art. 25 ust. 6, art. 28 ust. 5,

art. 35, art. 62 ust. 3 i art. 71 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 72, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 3, art. 28 ust. 7, art. 32, art. 51 ust. 4 i art. 57 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 72. Traci moc ustawa z dnia 6 września 2001 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 129, poz. 1441 oraz z 2002 r. Nr 181, poz. 1514).

Art. 73. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

575

USTAWA

z dnia 5 marca 2004 r.

o zmianie ustawy o izbach morskich

Art. 1. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wypadkami morskimi w rozumieniu niniejszej ustawy są zdarzenia na morzu lub wodach z nim połączonych, na których statki morskie uprawiają żeglugę, polegające na:

- 1) zatonięciu, zaginięciu lub utraceniu statku w inny sposób,
- 2) opuszczeniu statku,
- 3) zderzeniu statków,
- 4) zetknięciu statku z dnem, podwodną lub nawodną przeszkodą,
- 5) uderzeniu statku w budowlę, urządzenie lub instalację, w następstwie którego statek spowodował ich uszkodzenie lub doznał uszkodzenia,
- 6) powstaniu pożaru lub wybuchu na statku,
- 7) zanieczyszczeniu środowiska w następstwie utraty lub uszkodzenia statku,
- 8) zagrożeniu albo ograniczeniu bezpieczeństwa statku lub znajdujących się na nim osób, na skutek:

a) uszkodzenia lub niesprawności konstrukcji, urządzeń albo innych elementów wyposażenia statku,

b) zmian w zakresie stateczności statku,

9) zaginięciu człowieka przebywającego na statku,

10) śmierci lub uszczerbku na zdrowiu człowieka w związku z pracą lub pobytom na statku, zachowaniem się statku, działaniem lub stanem jego urządzeń albo innych jego elementów lub właściwościami ładunku statku.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Izby morskie rozpoznają wypadki morskie:

- 1) statków o polskiej przynależności,
- 2) statków o obcej przynależności, jeżeli wypadek nastąpił na polskich wodach wewnętrznych lub polskim morzu terytorialnym albo jeżeli z wnioskiem o wszczęcie postępowania wystąpił armator lub kapitan takiego statku.

2. Sprawy wypadków morskich, w których uczestniczyły jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej lub

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 35, poz. 192 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.